

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-13933

28. januar 2016

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har i brev af 25. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 222 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 222 (alm. del)

Vil ministeren tage stilling til om forbrugerinformationen omkring kemi i forbrugerprodukter kvalitetsmæssigt kan drage nytte af at få indført retningslinjer tilsvarende som er indført af det tyske Justitsministerium og som kaldes ”Hvem tester testerne” (jf. http://www.bmjv.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2014/20141201_Standards_Produkttests.html?nn=3433226)?

Svar

Som der redegøres for i svaret på spørgsmål nr. 219, følger initiativet Forbrugerrådet TÆNK Kemi forudsætningerne for dets tilskud, som er fastlagt i projektbeskrivelsen, og som det ligeledes fremgår, har jeg bedt Miljøstyrelsen undersøge muligheden for at præcisere den projektbeskrivelse. Tilskudsudbetalingen administreres af Erhvervs- og Vækstministeriet, der også administrerer det årlige finanslovtilskud til Forbrugerrådet Tænk.

Miljøstyrelsen er som offentlig myndighed underlagt de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder om vejledning og høring.

Jeg vurderer, at der ikke er behov for udarbejdelse af en vejledning om tilrettelæggelsen af Miljøstyrelsens arbejde med information om kemikalier til forbrugere.

Generelt hører test af forbrugerprodukter – på nær omkring forhold forbundet med kemi - under Erhvervs- og Vækstministeriet, der har oplyst følgende:

”Kontrollen med produkter omfattet af produktsikkerhedsloven varetages af Sikkerhedsstyrelsen under Erhvervs- og Vækstministeriet. Dog kontrolleres ikke forhold forbundet med kemi i produkterne, da dette ikke sorterer under Erhvervs- og Vækstministeriets ressort.

Sikkerhedsstyrelsen træffer afgørelse om de sikkerhedsmæssige aspekter ved et produkt. Sagsbehandlingen følger forvaltningslovens regler. Det vil blandt andet sige, at der partshøres, når der er oplysninger i en sag, som parten, fx producenten, bag produktet ikke er bekendt med, og hvis disse vurderes at være til ugunst for

parten. Efter partshøringen udarbejdes en endelig risikovurdering, hvor partens bemærkninger gennemgås og indgår i en eventuel afgørelse. Hertil kommer, at afgørelsessagen er underlagt de forvaltningsretlige regler om aktindsigt.

På denne måde sikres, at parten bag det testede produkt får den gennemsigtighed og retssikkerhed i afgørelsen, som følger af forvaltningsretten. Det er vurderingen, at der med denne praksis tages højde for de hensyn om åbenhed og gennemsigtighed, der også lader til at ligge bag retningslinjerne fra det tyske Justitsministerium.”

Eva Kjer Hansen

/

Michel Schilling